

както се види отъ срутените камъни, двѣ защитни кули. отъ тукъ се виждатъ близкитѣ укрѣпления, като Джиновското, Глуфишевското и пр. На сѣверозападъ отъ с. Сотира подъ стръмнинитѣ на Синитѣ камъни, отъ двѣте страни на кушбунарската рѣчица съществували двѣ заселища едното на западъ а другото на истокъ отъ рѣчицата. По прѣдание се е запазило; че първото се наричало „Каменна“ а второто Сотира. За защита на жителитѣ имъ е служило едно старо градище, на което остаткитѣ личатъ въ стръмнинитѣ на Синитѣ камъни отъ западната страна на кушбунарската рѣчица. Забѣлѣжватъ се доваритѣ (зидоветѣ) направени съ хурсанъ и вътрѣ уборени камъни, като че отъ нѣкакви вътрешни сгради. Тѣй населени се намирали подбалканскитѣ страни въ околността на Сливенъ, въ времето когато сж биле направени Сливенскитѣ мѣнастири. Въ тогавашниятъ Сливенъ, който се распростиралъ на истокъ отъ сегашниятъ градъ, стърчели стѣнитѣ на Хисарлъката съ високиятъ пиргъ въ срѣдата. Отъ него се е глѣдало въ сѣвероисточната посока „Маричино градище“, къмъ югоистокъ се издига единъ четвъртитъ пиргъ на г. Днамполъ (на таушантепенскитъ връхъ) и къмъ югъ се гледали двата пирга на Глуфишевското укрѣпление. По прѣдаиие се е запазило, че прѣзъ мѣнастирскитѣ времена е била направена въ Сливенъ черквата Св. София, която още до прѣди 1834 г. е стояла на мѣстото на сегашната черква въ Сливенското прѣдмѣстие Новосело. Казватъ че е била направена отъ единъ богаташъ отъ царска фамилия, който е билъ испроводенъ въ Сливенъ на заточение. Черквата е била четвъртита, висока, съ едно кубе, и е имала двѣ женски черкви (хоръ на пѣвцитѣ); съ въсхищение още приказватъ старитѣ за тѣзи черква и какъ се качвали на горѣ за да гледатъ надалечъ къмъ